

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

18 ינואר 2017

ע"מ 15-05-39344 חברת ונ אבו אלעאפיה מאז 1879 (2006) בע"מ נ' פקיד שומה ת"א 4

לפני כב' השופטת ירדנה סרוסי

המערערת:

חברת ונ אבו אלעאפיה מאז 1879 (2006) בע"מ
ע"י ב"כ עו"ד ארז שגיב ו/או יגיל בלזר
ו/או אמיר אבו רזק ו/או אלון ברמן ו/או שמואל בן ארי

נגד

המשיב:

פקיד שומה תל אביב 4
ע"י ב"כ עו"ד רויטל בן דוד
מפרקליטות מחוז תל אביב (אזרחי)

החלטה

בפניי בקשה מטעם המערערת לקבלת הערעור על הסף תוך ביטול החלטת המשיב על פסילת פנקסיה לשנת 2012 וזאת על בסיס טענות מקדמיות. לחילופין מבקשת המערערת כי יימחקו סעיפים מסוימים מההודעה המפרשת את נימוקי המשיב בערעור המתייחסים לאירועי הביקורות שנערכו בעסקה של המערערת בשנת 2015. לחילופין מבקשת המערערת להשהות את המשך ההליך דכאן עד לקיום בירור בדבר פסילת פנקסיה לשנת 2015 ולקיים דיון מאוחד בערעורים שהוגשו על שנים אלו. לאחר שהמשיב הגיש את תגובתו, נדרשת אני להכריע בבקשה.

רקע עובדתי והליכים קודמים

1. פנקסיה של המערערת לשנת 2012 נפסלו לפי הוראת סעיף 145ב(א)(1) לפקודת מס הכנסה (נוסח חדש), התשכ"א-1961 (להלן: "הפקודה") בשל אי רישום תקבול ללא סיבה מספקת. המערערת הגישה את הערעור הנדון על החלטת המשיב לפסול את פנקסיה לשנת 2012. המשיב הרצה את טענותיו במסגרת ההודעה המפרשת את נימוקי ההחלטה על אי רישום תקבול ועל פסילת הפנקסים לשנת 2012 (להלן: "נימוקי המשיב בערעור") והמערערת הגישה הודעה מטעמה המפרשת את נימוקיה בערעור (להלן: "נימוקי המערערת בערעור"). ביום 8.9.2016 התקיים דיון מקדמי בטענות הצדדים במסגרת ישיבת קדם משפט.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

18 ינואר 2017

ע"מ 15-05-39344 חברת ונ אבו אלעאפיה מאז 1879 (2006) בע"מ נ' פקיד שומה ת"א 4

2. המערערת הגישה בקשה מקדמית, נשוא החלטה זו, ובמסגרתה שלוש חלופות שונות. האחת, בקשה לביטול החלטת המשיב על פסילת פנקסיה לשנת 2012. השנייה, בקשה למחיקת סעיפים (15-31) מנימוקי המשיב בערעור המתייחסים לאירועי הביקורות שנערכו בעסקה של המערערת בשנת 2015. השלישית, הקפאת ההליך דן עד לביורר בדבר תוקף פסילת הפנקסים לשנת 2015 וקיום דיון מאוחד בערעורים לשנים אלו.

עיקרי טענות המערערת (המבקשת)

3. אירועי הביקורות בעסקה של המערערת בשנת 2015 מעולם לא היו חלק משיקולי המשיב בדבר פסילת פנקסיה לשנת 2012, וגם לא יכלו להיות, מהטעם שמדובר באירוע מאוחר מבחינה כרונולוגית למועד החלטת המשיב על פסילת הפנקסים לשנת 2012. לאור זאת, התייחסות המשיב, במסגרת נימוקיו בערעור, לאירועי הביקורות משנת 2015 ולהשלכותיהם על פסילת הפנקסים לשנת 2012, מבלי שניתנה למערערת הזדמנות להביא את עמדתה כלפי הביקורות, עולה כדי סטייה חמורה מהליכי מנהל תקינים, עיוות דין וקיפוח רבתי של זכויות המערערת באופן היורד לשורש החלטת המשיב על פסילת הפנקסים לשנת 2012 ומביא לבטלותה.
- לאור זאת, מבוקש כי בית המשפט יורה על קבלה על הסף של הערעור וביטול החלטת המשיב על פסילת הפנקסים לשנת 2012.
4. טענות המשיב בנימוקיו בערעור, המתייחסות לאירועי הביקורות משנת 2015, מהוות הרחבת חזית אסורה ולכן יש להורות על מחיקתן.
- טענות אלו נועדו להשחיר את שם המערערת ולהציג בפני בית המשפט תמונה שגויה לפיה המערערת מבצעת אי רישום תקבולים באופן שיטתי ועקבי, הפועל אחורנית גם לשנת 2012, וזאת מבלי שניתנה למערערת הזדמנות נאותה להגיב עליהן ומבלי שטענות אלו עמדו בבסיס החלטת הפסילה לשנת 2012.
5. השימוע שנערך למערערת על פסילת פנקסיה לשנת 2012 נערך זמן רב לאחר הביקורת שנערכה בעסקה והחלטת המשיב לא נומקה כדבעי. פגמים אלו יורדים לשורש החלטת הפסילה ומביאים לבטלותה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

18 ינואר 2017

ע"מ 15-05-39344 חברת ונ אבו אלעאפיה מאז 1879 (2006) בע"מ נ' פקיד שומה ת"א 4

עיקרי טענות המשיב

6. בקשתה של המערערת אינה בקשה מקדמית אמיתית משום שהיא דורשת בירור עובדתי מקיף אודות השתלשלות האירועים וההליכים המנהליים שהתקיימו אצל המשיב. לאור זאת יש להורות על דחייתה.
7. התייחסות המשיב במסגרת נימוקיו בערעור לפסילת ספריה של המערערת לשנת 2015 אינה בגדר הרחבת חזית אסורה. כפי שכבר ציין המשיב במסגרת ישיבת קדם המשפט, ההתייחסות לאירועי הביקורות בשנת 2015 לא היוותה נימוק נוסף בהחלטת הפסילה לשנת 2012 אלא נועדה אך להציג בפני בית המשפט את התמונה הכוללת המלמדת על שיטה לקויה הנהוגה בעסקי המערערת ברישום התקבולים. מכל מקום, הפסיקה מאפשרת גמישות בהעלאת טענות חדשות בערעורי מס שלא עלו במסגרת הליכי השומה.
8. פסילת הפנקסים לשנת 2015 הינה חלוטה וסופית והמשיב היה רשאי לציין עובדה זו בנימוקיו בערעור לשנת 2012. טענות המערערת כנגד פסילת פנקסיה לשנת 2015 יתבררו בערעורים הנפרדים שהוגשו מטעמה לשנה זו.
9. למערערת לא נגרם כל נזק שכן היא התייחסה לאירועי הביקורות משנת 2015 במסגרת נימוקי הערעור דן ואף במסגרת תצהיר עדות ראשית שהוגש מטעמה. למערערת ניתנה זכות לשימוע, טרם ההחלטה על פסילת פנקסיה לשנת 2015, אולם היא בחרה לוותר עליה ואין לה להלין אלא על עצמה.
10. את טענות המערערת בדבר מועד עריכת השימוע והעדר הנמקה בגין החלטת הפסילה לשנת 2012 יש לבחון על רקע דוקטרינת הבטלות היחסית. ממילא המשיב המציא את נימוקיו המלאים בפני בית המשפט ודי בכך כדי לרפא את הפגם, אם נפל, בחובת ההנמקה.

דיון והכרעה

11. אני מסכימה עם עמדת המשיב כי הבקשה שבפניי איננה ראויה להיקרא בשם "בקשה מקדמית".

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

18 ינואר 2017

ע"מ 15-05-39344 חברת ונ אבו אלעאפיה מאז 1879 (2006) בע"מ נ' פקיד שומה ת"א 4

כפי שכבר ציינתי בעבר, בקשה מקדמית לקבלת הערעור על הסף כמוה כבקשה לפצל את הדיון באופן שההכרעה בחלק המקדמי תייתר, או למצער תצמצם, את הדיון בחלקו האחר ותביא להתייעלות בניהול ההליך כולו. ברם, כאשר בירור "הטענה המקדמית" מצריך בירור עובדתי של שמיעת ראיות והצגת מסמכים, בנוגע לרלוונטיות של אירועי הביקורות משנת 2015 להחלטה על פסילת הספרים בשנת 2012, וודאי כאשר הבירור איננו קצר וממוקד, אין טעם ואין סיבה לפצל את הדיון משום שהפיצול רק יסרבל ויאריך את הדיון. דברים אלו חלים מקל וחומר כאשר הבירור העובדתי הנדרש בשלב הדיון המקדמי הוא בדיוק זה הנדרש לצורך ניהול ההליך העיקרי. (ע"מ 15-10-45043 **אירד תדלוקים בע"מ נ' פקיד שומה ת"א 3** (12.9.2016) וכן ראו ע"מ 14-05-46602 **מקסון ישראל בע"מ נ' פקיד שומה כפר סבא** (10.5.2015)).

12. כמו כן, בקשת המערערת לקבלת הערעור על הסף אינה מבוססת על אדנים משפטיים ברורים.

החלתן של תקנות 100-101 לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984 (החלות בערעור מס מכוח תקנה 9(א) לתקנות בית משפט (ערעורים) בענייני מס הכנסה), התשל"ט-1978), שעניינן מחיקה או דחיה על הסף של תביעה נגד נתבעים, מעלה כי דווקא המשיב הוא זה הרשאי לבקש את מחיקת או דחיית הערעור על הסף, ולא המערערת.

13. בקשתה של המערערת, כי אקבל את הערעור על הסף ואבטל את החלטת המשיב לפסול את פנקסיה לשנת המס שבערעור, מבלי שייערך בירור ענייני וממצה הנדרש בנסיבות העניין שלפנינו, אינה סבירה ולא אוכל להסכים לה. אינני סבורה, כפי שאפרט להלן, כי התייחסות המשיב בנימוקי הערעור לאירועי הביקורות בשנת 2015 יש בהם כדי לאיין את החלטת הפסילה נשוא ערעור זה באופן המצדיק קבלת הערעור לאלתר.

14. המשיב טוען כי התייחסותו במסגרת נימוקיו בערעור לאירועי הביקורות שנערכו בעסקה של המערערת בשנת 2015 נעשתה רק כדי להציג בפני בית המשפט את "התמונה כולה" וכדי לתת "חיזוק נוסף לטענתו בדבר ליקויים מהותיים ברישומי תקבולים בפנקסי המערערת" לשנת 2012 (סעיפים 15-31 לנימוקי המשיב בערעור).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

18 ינואר 2017

ע"מ 15-05-39344 חברת ונ אבו אלעאפיה מאז 1879 (2006) בע"מ נ' פקיד שומה ת"א 4

לפי עמדת המשיב, אירועי הביקורות בשנת 2015 לא היו, ולא יכלו להיות, נימוק שעמד בבסיס החלטתו על פסילת פנקסיה של המערערת לשנת 2012 כך שממילא לא היה בהם להשפיע על החלטת הפסילה נשוא ערעור זה.

זאת ועוד, החלטת הפסילה לשנת 2012 נעוצה באי רישום תקבול בשנה זו, ללא סיבה מספקת, ואינה נובעת מפסילת הספרים לשנת 2015 תוך החלתה של חזקת אי הקבילות לפי סעיף 145ב(א)(2) לפקודה.

אני מוצאת כי טענה זו בדין יסודה.

15. לטענת המשיב, ביום 21.12.2012 נערכה ביקורת ניהול ספרים בעסקה של המערערת במאפיה ברחוב יפת ביפו. במסגרת הביקורת נערכו שתי קניות סמויות אשר, לטענת המשיב, התקבולים ששולמו בגינם (40 ש"ח) לא נרשמו כדין.

ביום 30.3.2014 הוזמנה המערערת לשימוע, על פי בקשתה, ולאחר שמיעת טענותיה נתן המשיב החלטה, ביום 21.12.2014, לפיה יש לפסול את פנקסי המערערת לשנת 2012, משלא שוכנע כי הייתה סיבה מספקת לאי רישום התקבולים.

לטענת המשיב, ביום 19.1.2015 נערכה ביקורת ניהול ספרים נוספת אצל המערערת ובהתאם לממצאי הביקורת נמצא ליקוי בגין אי רישום תקבול (בסכום של 90 ש"ח) וכן אי התאמה בדו"ח קופה רושמת. ביום 31.8.2015 נערכו תצפית וקניות ביקורת סמויות וביום 1.9.2015 נערכה ביקורת נוספת אצל המערערת בגינה שוב לא נרשמו תקבולים כדין.

המשיב צירף אסמכתאות לפיהן נשלחו למערערת הודעות בדואר רשום בדבר הליקויים שנתגלו בפנקסיה (קוד זמני 8) ומשלא פנתה בבקשה לעריכת שימוע תוך הזמן שנקצב, נפסלו פנקסיה לשנת 2015.

בהסתמך על הוראת סעיף 145ב(א)(2) לפקודה, הואיל ולעמדת המשיב נמצאו שני אירועים של אי רישום תקבול בשנת 2015, פנקסי המערערת נפסלו גם לשנות המס 2013 ו- 2014 מכוח חזקת אי הקבילות שבפקודה.

המערערת משיבה כי מעולם לא קיבלה את ההודעה על הליקויים בפנקסיה לשנת 2015 ולכן לא פנתה בבקשה לשימוע. לאחר שנודע לה דבר הפסילה הגישה שתי הודעות ערעור המתבררות בבית משפט זה (ע"מ 15299-12-16, ע"מ 15306-12-16).

16. עיינו הרואות, כי בעת שהחליט המשיב על פסילת פנקסיה של המערערת לשנת 2012, ביום 21.12.2014, טרם אירעו, מבחינה כרונולוגית, אירועי הביקורות נשוא החלטת הפסילה לשנת 2015 (19.1.2015, 1.9.2015) כך שברור שאירועים אלו לא היו

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

18 ינואר 2017

ע"מ 15-05-39344 חברת ונ אבו אלעאפיה מאז 1879 (2006) בע"מ נ' פקיד שומה ת"א 4

בבסיס החלטת המשיב על פסילת פנקסי המערערת לשנת 2012 והדברים הם בגדר פשיטא.

17. הסיבה לפסילת פנקסיה של המערערת לשנת 2012 היא אי רישום תקבול כדין בעקבות ביקורת של המשיב שנערכה בעסקה ביום 21.12.2014. אי רישום התקבול בשנת 2012 הוא שהיווה את עילת הפסילה לשנה זו ולא אירועי הביקורת משנת 2015 שלא היו ידועים למשיב באותו עת. סעיף 145ב(א)(1) לפקודה קובע כי די באי רישום תקבול אחד, ללא סיבה מספקת, כדי שיראו את פנקסי המערערת כבלתי קבילים לשנת המס שבה לא נרשם התקבול.

אכן, לפי סעיף 145ב(א)(2) לפקודה ניתן לפסול פנקסים לשנות מס מוקדמות על בסיס אי רישום שיטתי של תקבולים בשנת מס מאוחרת (חזקת אי הקבילות) אולם חזקה זו חלה רק על שתי שנות המס שקדמו לשנת המס שבה לא נרשמו התקבולים ולכן אינה חלה על שנת 2012.

כפועל יוצא אני קובעת כי אירועי הביקורת משנת 2015 לא היוו את עילת הפסילה לשנת 2012. עילת הפסילה לשנת 2012 נעוצה באי רישום תקבול בשנה זו ללא סיבה מספקת.

18. לו היה מוכח כי, בבסיס החלטת הפסילה לשנת 2012 עמדו בפני המשיב נימוקים מהותיים נוספים אותם לא חלק עם המערערת, עובר לקבלת החלטתו על הפסילה, ואלו נטענו על ידו לראשונה במסגרת נימוקיו בערעור, יתכן והצדק היה עם המערערת. למערערת הזכות לקבל את יומה בפני המשיב, בטרם הדיון בערכאה המשפטית, אחרת תישמע טענתה כי זכויותיה הדיוניות (והמהותיות) נפגעו עד כדי ביטול החלטת הפסילה. אולם אין זה המקרה שבפנינו.

19. לאחר שקבעתי כי החלטת הפסילה, נשוא ערעור זה, לא התבססה על אירועי הביקורות בשנת 2015 נותרה עדיין לדיון השאלה, האם רשאי היה המשיב לפרט אירועים אלו בנימוקי הערעור מטעמו לשנת 2012? לדעתי התשובה לכך היא בחיוב.

לאור זאת, יש לדחות גם את בקשת המערערת להורות על מחיקת סעיפים 15-31 (המתייחסים לאירועי הביקורות בשנת 2015) מנימוקי המשיב בערעור. אפרט.

20. כפי שכבר הוסבר, המשיב טוען כי פסילת פנקסי המערערת לשנת 2015 הינה סופית וחלוטה. לאור זאת, אין מניעה, לדעתי, שהמשיב יציין זאת, כעניין עובדתי, בנימוקי

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

18 ינואר 2017

ע"מ 15-05-39344 חברת ונ אבו אלעאפיה מאז 1879 (2006) בע"מ נ' פקיד שומה ת"א 4

הערעור מטעמו לשנת 2012 כל עוד הוא בדעה כי יהיה בכך כדי לתמוך או לשפוך אור על טענותיו בערעור זה. לאור זאת, אינני רואה פסול בעצם ההתייחסות של המשיב לאירועי הביקורות בשנת 2015 במסגרת נימוקיו בערעור דנן.

לעומת זאת, בכל הנוגע לשאלת הרלוונטיות של התייחסות זו לפסילת הספרים של שנת 2012, הרי שזו אחת הסוגיות שתידון ותוכרע בהליך העיקרי בערעור ואינני רואה מדוע אני צריכה להידרש לה במסגרת בקשה מקדמית למחיקת סעיפים מנימוקי המשיב בערעור.

המערערת תהא רשאית להתייחס לשאלה ולהסביר את עמדתה בעניין אי הרלוונטיות של אירועי הביקורות בשנת 2015 לערעור דנן, כפי שכבר עשתה במסגרת נימוקי הערעור ובמסגרת תצהיר עדות ראשית שהוגשו מטעמה. אולם איני רואה סיבה לחסום את המשיב מראש מלהעלות עניין זה בנימוקיו בערעור.

21. המערערת טוענת כי המשיב מנוע מלהתייחס לאירועי הביקורות בשנת 2015 משום שלא ניתנה לה הזדמנות להתמודד עם טענותיו בהקשר זה, בטרם הוגש הערעור דנן, וגם מטעם זה יש להורות על מחיקת טענות אלו מנימוקי הערעור לשנת 2012.

טענת המערערת, כי היה על המשיב לתת לה הזדמנות להתמודד עם הפסילה לשנת 2015 **טרם** הגשת הערעור דנן, לאו טענה היא, שכן למשיב לא הייתה כל הזדמנות ריאלית לכך. כפי שהוסבר, אירועי 2015 נולדו **לאחר** החלטת הפסילה לשנת 2012 וההזדמנות הראשונה להתייחס לכך הייתה בנימוקי המשיב בערעור. כאמור, למערערת ניתנה ההזדמנות לטעון טענותיה בעניין זה וכך אף עשתה הן בנימוקי הערעור והן בתצהיר עדות ראשית מטעמה. לאור זאת קשה להלום את הפגיעה הנטענת בזכויותיה של המערערת.

בכל הנוגע לטענות המערערת לגוף החלטת הפסילה לשנת 2015 (ולא רק לרלוונטיות שלה לערעור 2012) הרי שמקומן במסגרת הערעורים שהגישה על החלטה זו וחזקה עליה כי תעמוד על טענותיה לגוף העניין ואינני מביעה על כך כל עמדה.

אזכיר, כי למערערת בקשה חלופית לאחד את הדיון בערעור זה עם הערעורים שהוגשו בגין שנת 2015, כך שמנקודת מבטה של המערערת, לא ברורה התעקשותה על הגשת בקשה זו שעה שממילא בכוונתה להעמיד בפני בית המשפט את מלוא היריעה, העובדתית והמשפטית, הנוגעת לכל השנים שבמחלוקת.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

18 ינואר 2017

ע"מ 15-05-39344 חברת ונ אבו אלעאפיה מאז 1879 (2006) בע"מ נ' פקיד שומה ת"א 4

22. לאור מסקנתי לעיל, איני רואה צורך לדון בטענות ובאסמכתאות הרבות שפרטו הצדדים בשאלות, האם מתקיימות בעניינו נסיבות להעלאת טענות חדשות, עובדתיות ומשפטיות, בשלב הערעור ובטענת המערערת על הרחבת חזית אסורה. כמו כן איני מוצאת מקום לדון בטענות המשיב לגוף החלטת הפסילה לשנת 2015 ואלו יידונו, כמו גם אלו של המערערת, במסגרת המתאימה, היינו, הערעורים שהוגשו על החלטת הפסילה לשנת 2015. בהתאמה, המקום הנכון לקיום דיון בשאלת הרלוונטיות של אירועי הביקורת בשנת 2015 על החלטת הפסילה לשנת 2012 הוא ההליך העיקרי בערעור זה, ולא במסגרת בקשה מקדמית, וגם מטעם זה יש לדחות את הבקשה.

23. למעלה מן הצורך אציין כי בית המשפט העליון כבר פסק כי אין מניעה לפסול ספריו של נישום בשנת מס מוקדמת, גם אם לא נבדקו הם עצמם (בניגוד לנסיבות בעניינו), על סמך ממצאי ביקורת שנעשתה בשנת מס מאוחרת אם הם מעידים על שיטה פגומה של רישום ליקויים וברור שנהגו על פיה גם בשנה קודמת (כגון אי רישום של שני תקבולים לפחות). (ע"א 776/86 **אחמד עודא נ' מנהל מע"מ** (22.11.1990), פסקה 17; עמ"ה 200/68 **הומינר נ' פקיד שומה ת"א 3** (13.3.1969)).
סעיף 145ב(א)(2) לפקודה אמנם מחיל את חזקת אי הקבילות רק על שתי שנות המס שקדמו לשנה שבה לא נרשמו התקבולים אולם אין מניעה ללמוד משנה מאוחרת על ליקויי שנה קודמת, גם ללא חזקת הקבילות, אם מצביעים על כך שבשנת המס המאוחרת נתגלו ליקויים חוזרים ונשנים (פעמיים או יותר) העולים כדי שיטה פגומה של אי רישום תקבול.

24. אף אינני מוצאת לנכון להיעתר לבקשתה החלופית של המערערת לדחות את מועדי ההוכחות הקבועים בערעור דן עד למתן פסק דין סופי בעניין הפסילה לשנת 2015 או, למצער, עד לבירור טענותיה מול המשיב בעניין זה.
איני רואה טעם ענייני בבקשה (משום שכל אירוע של אי רישום תקבול עומד בפני עצמו) וגם מטעמי יעילות הדיון איני רואה לנכון לדחות מועדי ההוכחות שנקבעו זה מכבר מבלי שיהיה בכך לשבש את יומנו של בית המשפט.

25. לבסוף, אבקש להתייחס לטענת המערערת, כי החלטת המשיב על פסילת פנקסיה (לשנת 2012) אינה מנומקת, ועל האיחור המשמעותי בעריכת השימוע בעניינה (איחור של למעלה מ-13 חודשים!).
מוצאת אני לנכון להעיר למשיב כי יש צדק בטענה זו של המערערת.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

18 ינואר 2017

ע"מ 15-05-39344 חברת ונ אבו אלעאפיה מאז 1879 (2006) בע"מ נ' פקיד שומה ת"א 4

סעיף 145ב(א) לפקודה קובע, כי ניתן לערער על החלטה על פסילת פנקסים "כאילו הייתה צו לפי סעיף 152(ב)", משמע, על החלטה זו לכלול את הנימוקים לפסילה, לפי סעיף 158א(ב) לפקודה, ואין די באמירה כללית לפיה "לא שוכנעתי כי קיימת סיבה מספקת לאי רישום התקבולים" (נספח 5 לתגובת המשיב לבקשה, החלטה על פסילת הפנקסים לשנת 2012).

עריכת שימוע אינה תחליף לפירוט מסודר של הנימוקים שתכליתם אינה רק ליידע בדבר סיבת הפסילה אלא גם לגדר את המחלוקת בין הצדדים. גם עריכת שימוע באיחור כה ניכר ממועד קיום הביקורת בעסקה של המערער (13 חודשים) מקשה על מתן הסברים והצגת ראיות לצורך התמודדות עם טענות המשיב.

עם זאת, איני מוצאת כי יש בפגמים אלו כדי לאיין את החלטת הפסילה לשנת 2012 באופן המחייב קבלת הערעור על הסף. לפי דוקטרינת הבטלות היחסית, שהשתרשה היטב בפסיקתנו (ע"א 3886/12 זאב שרון קבלנות בנין ועפר בע"מ נ' מנהל מע"מ 26.8.2014), פסקה 39), העובדה שהמשיב המציא את נימוקיו המלאים בפני בית המשפט במסגרת נימוקי הערעור מטעמו די בה כדי לרפא את הפגם שנפל בכל הנוגע לחובת ההנמקה.

לתשומת לב המשיב, כי יש לעשות שימוש זהיר ומושכל בדוקטרינת הבטלות היחסית וטוב יהיה אם המסר העולה מהדברים, בדבר חובת ההנמקה - מלכתחילה ולא בדיעבד – ומועד עריכת השימוע יופנם על ידי המשיב וייושם על ידו בעתיד.

סוף דבר

בקשתה של המערער לקבלת הערעור על הסף וביטול החלטת הפסילה לשנת 2012 - נדחית. בקשת המערער להורות על מחיקת נימוקי המשיב בערעור הנוגעים לאירועי הביקורות משנת 2015 - נדחית.

בקשת המערער להשהיית הליך זה עד להכרעה בערעור הפסילה לשנת 2015 - נדחית אף היא.

המערער תישא בהוצאות המשיב בגין בקשה זו בסכום של 8,000 ש"ח וזאת ללא קשר לתוצאות ההליך העיקרי.

ימי ההוכחות שנקבעו בתאריכים 6.2.2017 ו- 7.2.2017 בעינם עומדים.

ניתנה היום, כ' טבת תשע"ז, 18 ינואר 2017, בהעדר הצדדים.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

18 ינואר 2017

ע"מ 15-05-39344 חברת ונ אבו אלעאפיה מאז 1879 (2006) בע"מ נ' פקיד שומה ת"א 4

יarden סרוסי, שופטת